

створення реальних робочих місць у промисловості припало не більше 20% [3].

Одним з можливих шляхів розв'язання проблеми недостатньої ділової активності в сфері притоку інновацій може бути створення пільгових умов в оподаткуванні для таких інвесторів (знижена ставка податку на прибуток, «податкові канікули», тощо). Однак, паралельно слід запровадити жорсткий контроль за діяльністю таких підприємств з метою уникнення зловживання цими пільгами. Суттєве зниження корупції дало б значний поштовх до припливу інноваційних технологій в Україну. Окремої уваги заслуговує розробка програми державної підтримки вітчизняних наукових та інженерних розробок, а також скорочення термінів їхнього впровадження у виробництво. За відсутності вираженої технологічної політики, яка реально б пов'язувала цілі наукової, інвестиційно-інноваційної та структурної політики держави, технологічні зрушення в економічній економіці скоро не відбудуться, що продовжуватиме подальшу деградацію її технологічної структури.

1. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.epravda.com.ua>
2. Гриньов А.В., Шершенюк О.М., Овчаренко С.В.. Міжнародна інноваційно-інвестиційна діяльність України. Вектор розвитку: [монографія] / Харківський національний автомобільно-дорожній ун-т. – Х. : ХНАДУ, 2008. – 208с
3 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ukrstat.org/uk/operativ/operativ2012/zd/ives/ives_u/ives0712_u.htm
4. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/prvs/2010_1/tom1/29pdf
6. Закон України «Про інвестиційну діяльність». 6. Семиноженко В. Україна в координатах постіндустріального світу
7. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.economist.com/node/13059312.4>

Ріжко І.А.

студ. групи МЕ-33

Науковий керівник – асист. Т.М. Шотік

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ ІННОВАЦІЙНОГО СЕКТОРУ В УКРАЇНІ

На сучасному етапі актуальним є розгляд положень щодо активізації інвестиційного забезпечення інноваційної діяльності держави — регіону — галузі — підприємства. У інвестуванні в інновації простежується залежність — чим на більший успіх розраховує підприємець у майбутньому, тим на більші витрати він повинен погодитися тепер, при виборі об'єкта інвестування. Як правило, компанії прагнуть фінансувати ті проекти, які мають високий потенціал ефективності й забезпечать їм надприбутки. Такі інновації можуть міститися не лише в науково-технічній, але і в організаційній, економічній, соціальній сферах. Інвестиційну привабливість цих інновацій слід визначати передусім за їхніми внутрішніми характеристиками [1].

Відповідно до ст. 325 Господарського кодексу України, інноваційною

діяльністю у сфері господарювання вважається діяльність учасників господарських відносин, що здійснюється на основі реалізації інвестицій із метою виконання довгострокових науково-технічних програм із тривалими термінами окупності витрат і упровадження нових науково-технічних досягнень у виробництво та інші сфери суспільного життя. Формами інвестування інноваційної діяльності є:

- державне (комунальне) інвестування, яке здійснюється органами державної влади або органами місцевого самоврядування за рахунок бюджетного засобу та інших засобів відповідно закону;

- комерційне інвестування, яке здійснюється суб'єктами господарювання за рахунок власних або позикових засобів із метою розвитку бази підприємництва;

- соціальне інвестування, яке здійснюється в об'єкти соціальної сфери та інших невиробничих сфер;

- іноземне інвестування, яке здійснюється іноземними юридичними особами або іноземцями, а також іншими державами;

- загальне інвестування, яке здійснюється суб'єктами України разом із іноземними юридичними особами або іноземцями [2].

Для залучення інвестицій в Українські інновації в Києві з 2010 року щорічно проводиться конференція IDCEE (Investor Day of Central and Eastern Europe). Популярність даного заходу щорічно зростає в геометричній прогресії, що дозволяє залучити більше інвестиції в інноваційні проекти.

Крім цього українські інноваційні проекти беруть участь у багатьох міжнародних конкурсах та конференціях. Наприклад, в 2011 році на конкурс «Інноваційний прорив», організований компанією Global Management Challenge, було подано 179 заявок від українських інноваторів. У фінал вийшло 23 проекти. Найбільше журі конкурсу зацікавили розробки в сфері мобільних технологій та прикладні програми [3].

Привабливість України для інвесторів полягає у тому, що крім зручного географічного розташування, наявності безвізового режиму, наша держава має таку незаперечну перевагу, як наявність спеціалістів високого класу. Наприклад, близько 30% усіх наукових розробок у колишньому СРСР здійснювалося саме в Україні. Зараз наша країна входить в ТОП-5 держав світу розробників програмного забезпечення. З цього можна зробити висновок, що на даному етапі найголовніше – налагодити співпрацю між нашими українськими підприємцями та світовими венчурними фондами. Протягом останніх п'яти років в українські інноваційні проекти іноземні інвестори інвестували близько 20 млн. дол. США [4]. Найбільш популярними сферами інвестування інноваційної діяльності є медицина, електроенергетика, сфера програмного забезпечення, мобільні технології та ін.

На основі вищезазначеного, можна зробити висновок, що Україна володіє значним потенціалом щодо розвитку інноваційної діяльності та залучення інвестицій у неї. Для цього, в першу чергу, потрібно вирішити

проблеми з законодавством, зокрема, у сфері забезпечення права власності інвестора на отриманий інноваційний продукт.

1. Федулова Л. І. Менеджмент організації: Підручник/Л.І. Федулова. – Київ: Либідь, 2004, 448 с. 2. Бєліков О. Інвестування в інноваційну діяльність. Проблеми та шляхи їх вирішення /О. Бєліков // Юридичний журнал. – 2008. – № 8 3. Инвесторы украинских инноваторов «повелись» на быстрые деньги / [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://internetua.com/investori-ukrainskih-innovatorov-povelis-na-bistrie-dengi>. 4. Выскажи мнение об инвестициях в украинские стартапы / [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://internetua.com/viskaji-svoe-mnenie-ob-investiciyah-v-ukrainskie-startapi>.

Розман Т.І.

студ. групи СЕ-32

Науковий керівник – к.е.н., доц. О.П. Савицька

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ

Інноваційна діяльність – діяльність, що спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок і зумовлює випуск на ринок нових конкурентоспроможних товарів і послуг. Регулювання інноваційної діяльності, відповідно до Закону України «Про інноваційну діяльність», може здійснюватися на різних рівнях управління різними державними структурами – від Верховної Ради до органів виконавчої влади на місцях [1].

Згідно із Законом України «Про інноваційну діяльність», державне регулювання інноваційної діяльності здійснюється шляхом:

- визначення й підтримки пріоритетних напрямів інноваційної діяльності державного, галузевого, регіонального та місцевого рівнів;
- формування й реалізації державних, галузевих, регіональних та місцевих програм;
- створення нормативно-правової бази та економічних механізмів для підтримки й стимулювання інноваційної діяльності;
- фінансової підтримки виконання інноваційних проектів;
- встановлення пільгового оподаткування суб'єктів інноваційної діяльності;
- підтримки функціонування і розвитку сучасної інноваційної інфраструктури [2].

За статистикою в Україні в 2011 році 16,2% підприємств займалися інноваціями, 12,8% підприємств впроваджували технологічні процеси, 2510 підприємств впровадили нові технологічні процеси, 10489,1 підприємства, що придбали машинне обладнання та програмне забезпечення [3]. Питома вага інноваційної продукції в обсязі промислової у 2011 році складала 3,8% [3]. Звичайно, в Україні вже проведені певні заходи для регулювання інноваційної діяльності.

Сьогодні інноваційний напрям розвитку є базовою стратегією для